

ת"פ 17759/02/15 - מדינת ישראל נגד חליל אמטיראת

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

17 ספטמבר 2015

ת"פ 17759-02-15 מדינת ישראל נ' אמטיראת

בפני כב' השופט יואל עדן
המאשימה:
נגד
הנאשם:
מדינת ישראל
חליל אמטיראת

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד הילה טל

הנאשם וב"כ עו"ד רמי שלבי

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

האישום וההסדר

1. הנאשם הורשע על פי הודייתו בכתב אישום מתוקן, בעבירה של חבלה חמורה, עבירה לפי סעיף 333 לחוק העונשין.

על פי כתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים הנאשם והמתלונן עבדו במפעל, בתאריך 3.2.2015 התפתח ויכוח בין הנאשם והמתלונן על סיגריה, הנאשם עזב את המקום וחזר אליו לאחר כדקה, ניגש אל מיכל שהכיל ברזלים, נטל מוט ברזל והלך לכיוון המתלונן, המתלונן בשלב זה זרק לעברו מיכל פלסטיק שפגע בגוף הנאשם, והנאשם בתגובה השליך את מוט הברזל לכיוונו של המתלונן, אשר נפגע בראשו והחל לדמם. לאחר מספר שניות חזר הנאשם כשבידו מוט ברזל נוסף, אך בזמן קצר עזב את המקום.

המתלונן הפצוע פונה לבית חולים כשהוא סובל מחתך מדמם במצחו מצד שמאל, שבר דחוס, הפצע נסגר בסיכות והוא שוחרר מבית החולים בתאריך 5.2.2015.

עמוד 1

הצדדים הגיעו להסדר במסגרתו הודה הנאשם בכתב האישום המתוקן, המאשימה הגבילה עצמה בטיעוניה לעונש של 12 חודשי מאסר, מאסר מותנה, קנס מתון והתחייבות, ב"כ הנאשם רשאי לטעון טיעון פתוח, הוסכם על פיצוי בסך 15,000 ₪, והנאשם ישלח לקבלת תסקיר מבלי שהמאשימה כפופה לאמור בו.

במסגרת הראיות לעונש הוגשו מטעם המאשימה בהסכמה - תיעוד מצלמות האבטחה במקום האירוע (ת/1), תמונות החבלה שנגרמו למתלונן (ת/2-5), ותיעוד רפואי של המתלונן (ת/6).

טענות הצדדים

2. ב"כ המאשימה טענה כי במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים של תחושת הביטחון של הנפגע, שלמות גופו, בריאותו ונפשו, ומידת הפגיעה קשה וממשית. נטען כי הפסיקה קבעה לא אחת כי יש צורך בענישה מוחשית ומחמירה בעבירות אלימות.

בנוסף נטען כי נסיבות ביצוע העבירה חמורות, כאשר הנאשם שב למקום האירוע לאחר הויכוח והצטייד במוט ברזל, המעיד על רצון לפגוע במתלונן, וכן חומרה בדמות הנזק שנגרם בפועל וזה שהיה יכול להיגרם, ועתרה להשתת עונש של 12 חודשי מאסר, מאסר על תנאי, פיצוי מוסכם בסך 15,000 ₪, קנס והתחייבות, והפנתה לפסיקה מטעמה.

עוד נטען כי הגם שהנאשם נעדר עבר פלילי, הרי שמתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם עלול לפעול באימפולסיביות כאשר חש פגיעה או זלזול. צויין כי לזכות הנאשם יש לקחת בחשבון את הודאתו והחרטה שהביע, וכי העונש שהוצע ע"י המאשימה מתחשב בכל הנסיבות, ואין להיעתר להמלצות שירות המבחן בדמות הטלת מאסר על תנאי.

3. ב"כ הנאשם טען כי יש לתת משקל בכורה לשיקום של הנאשם, אשר נעדר עבר פלילי, בעל ניהל אורח חיים נורמטיבי עם יציבות תעסוקתית, כאשר אין בכך כדי להקל בחומרת העבירות, אולם מדובר במקרה חריג כאשר גם שירות המבחן התרשם באופן חיובי מההליך שעובר הנאשם והמליץ על הטלת של"צ ועונש צופה פני עתיד.

ב"כ הנאשם הפנה לסרטון (ת/1) וציון כי ממנו ניתן ללמוד על רף נמוך של חומרת העבירה, כאשר המתלונן היה זה שזרק אל עבר הנאשם תחילה ג'ריקן מלא חומצה, והנאשם זרק את המוט מנגד כאשר המוט נזרק כשברחבה ערימת משטחים ולא ניתן לראות מי אחריהם. נטען כי לא מדובר במקרה בו ניתנת מהלומה ישירה בראש, אלא זריקה של מוט הברזל לכיוון המתלונן, וכי מדובר ברף נמוך של מסוכנות.

עוד נטען כי האינטרס הציבורי במקרה זה הינו שיקום הנאשם, כאשר מתחם העונש ההולם נע בין של"צ לשישה חודשי עבודות שירות, והפסיקה שהוגשה מטעם המאשימה מכילה נסיבות חמורות יותר מאלו במקרה זה, כאשר יש לתת משקל להודאתו המהירה, לחרטתו הכנה והסליחה שביקש מהמתלונן. עוד נטען למצב כלכלי קשה של הנאשם.

הנאשם אמר שהוא מצטער על אשר קרה, מבקש סליחה מהמתלונן ולא יחזור על כך שוב.

הערכים המוגנים ומתחם העונש ההולם

4. הנאשם ביצע מעשה אלימות חמור, כלפי עובד שעובד עימו במקום עבודתו, תוך שימוש במוט ברזל ופצע אותו בראשו.

הנזק שנגרם למתלונן אינו נזק של מה בכך, מהמסמכים עולה כי הוא סובל מפגיעה לא פשוטה בראשו והנזק הינו פנימי וחיצוני בדמות צלקת לאורך מצחו, כאשר מדובר במעשה אלימות בעל פוטנציאל לגרימת נזק חמור יותר.

בביצוע העבירה, פגע הנאשם בערכים המוגנים של כבוד האדם, שלמות הגוף, הזכות לאוטונומיה על הגוף, הביטחון האישי וגם הביטחון הציבורי.

5. רבות נפסק לעניין חומרת עבירות האלימות, הצורך למגרן והצורך בהכבדת הענישה בגין. זכותו של אדם לשלמות הגוף הינה זכות מקודשת אשר אין להתיר פגיעה בה, אין לצמצם את חומרת הפגיעה בה, ויש להילחם בה באמצעות ענישה מחמירה ומרתיעה.

בע"פ 512/13 פלוני נ' מ"י (4.12.2013), צוטטה בהסכמה הגישה לפיה במקרים בהם קיים ספק אם ההסדר עומד במבחנים אשר נקבעו לשאלת כיבוד הסדרי טיעון, אזי מצווה בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם ואת העונש בתוך המתחם, אשר היה נקבע אלמלא היה הסדר. בענייננו אני מוצא לנכון לקבוע מתחם עונש הולם בשים לב לטענת ב"כ המאשימה כי הרף העליון בטווח הינו "במתחם הנמוך".

קשת הענישה בעבירות אלימות, הינה רחבה ביותר, ומתחם הענישה נקבע ע"פ נסיבותיו של כל אירוע, האלימות אשר הופגנה במסגרתו, תוצאותיה ומידת החומרה העולה ממנו.

לענין זה ראה ע"פ 5153/13 פלוני נ' מדינת ישראל (13.1.2014) (הגם שהנסיבות בו היו חמורות יותר):

"קשת הענישה בעבירות אלימות, תוך שימוש בנשק קר, רחבה ומגוונת. צודק בא כוח המערער בטענתו כי ישנם מקרים דומים ואף חמורים יותר בהם אישר בית משפט זה עונשים קלים יותר מאלו שהושתו על המערער. בחינת כמה מבין המקרים שנדונו בבית משפט זה, בהם הודו נאשמים באחריותם בגדרי הסדר טיעון שלא כלל הסכמה לעניין העונש, מעלה כי במקרה דנן השית בית המשפט המחוזי על המערער עונש שאינו קל ואולי הוא אף כזה המצוי בצד הגבוה של מתחם הענישה, בהתחשב

**בנסיבות ביצוע העבירה, נסיבותיו האישיות, היעדר עבר פלילי וסעיפי האישום
הספציפיים."**

6. קביעת מתחם העונש ההולם מתבצעת בעיקר תוך התייחסות לנסיבות ביצוע העבירה, אינה קשורה אך בעבירה כפי נוסחה ועונשה בחוק, אלא, ובעיקר בנסיבות המסויימות בהן בוצעה, תוצאותיה ומידת חומרתה. ר' ע"פ 1323/13 **חסן ואח' נ' מ"י** (5.6.2013), המתייחס לצביון האינדיבידואלי אשר העניק המחוקק לשלב עיצוב המתחם. לאור זאת, את הפסיקה להלן יש לאבחן בהתייחס לנסיבות כל מקרה.

- רע"פ 7389/13 **נתן טייטלבראם נ' מדינת ישראל** (17.12.2013) - המערער הורשע בעבירה של חבלה חמורה, וזאת לאחר ששפך מים רותחים על חברו לעבודה עת ויכוח וגם לו לכוויות בפניו וגופו. על המערער, אשר נעדר עבר פלילי ועם תסקיר חיובי, הושת עליו 5 חודשים בביהמ"ש השלום. הערעורים אשר הוגש הן במחוזי והן בעליון נדחו, בקביעה כי אין המדובר בחריגה ממתחם עונש הולם.

- ע"פ 2138/13 **כאיד אבו קויידר נ' מדינת ישראל** (23.6.2013) - המערער הורשע בעבירה של חבלה חמורה, וזאת לאחר שדקר את המתלונן, שעבד עמו, באמצעות חפץ חד. על המערער הושתו 18 חודשי מאסר בביהמ"ש המחוזי. ביהמ"ש העליון דחה את הערעור.

- ע"פ 8446/12 **אלעזר קיס נ' מדינת ישראל** (9.4.2013) - המערער הורשע בעבירה של חבלה חמורה, ובעבירה של הפרעה לשוטר, וזאת לאחר שדקר באמצעות מברג את המתלונן וטען לנסיבות הקרובות להגנה עצמית. על המערער, אשר נעדר עבר פלילי, הושתו 12 חודשי מאסר. ביהמ"ש העליון דחה את הערעור, וקבע כי על פתרון סכסוכים באמצעות אלימות יש להטיל ענישה מחמירה.

בענייננו מחד המתלונן הוא שהחל בתקיפה בכך שזרק מיכל לעבר הנאשם, אך הנאשם הצטייד בסמוך לפני כן במוט ברזל. אכן כטענת ב"כ הנאשם המוט נזרק לכיוון ולא במדויק למתלונן, אולם אין בכך כדי לשלול את המסוכנות שבמעשה.

נוכח האמור, אני מוצא את מתחם העונש ההולם בגין העבירה אשר בוצעה על ידי הנאשם, בנסיבות ביצועה, ככולל מאסר בפועל הנע בין 6 ל- 18 חודשי מאסר, כשברף התחתון יכול וירוצה המאסר בעבודות שירות.

על הענישה גם לכלול רכיבים של מאסר מותנה, קנס והתחייבות. בגובה הקנס יבוא לידי ביטוי מצבו הכלכלי של הנאשם.

כאמור בין הצדדים הוסכם כי על הנאשם יוטל גם רכיב מוסכם של פיצוי למתלונן בסך 15,000 ₪.

הענישה

7. הנאשם יליד 1989, והוא נעדר עבר פלילי.

הוגש תסקיר שירות מבחן ולאחריו תסקיר משלים. התסקיר סוקר את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם אשר חלקן לא יפורט מפאת צנעת הפרט. מהתסקיר עולה כי הנאשם, רווק אשר עבד כחמש שנים במפעל, מתגורר עם הוריו שאינם עובדים כאשר אמו סובלת מבעיות רפואיות ומסתייעת בכיסא גלגלים, ושיתף אודות חיים בתנאי מצוקה ודוחק כלכלי, כאשר נאלץ לפרוש מלימודיו כדי לסייע בפרנסת הבית.

בהתייחסות לעבירה הנאשם ביטא צער וחרטה, ושירות המבחן התרשם כי מדובר במי אשר עלול לפעול באימפולסיביות במצבי דחק, אולם ניכר כי בעל מוטיבציה לערוך שינוי ונוטל חלק בהליך טיפולי כאשר מעצרו הראשון מהווה אפקט מרתיע.

על פי התסקיר הנאשם השתתף בקבוצה טיפולית המיועדת לעצורי בית, הגיע באופן סדיר למפגשים, ונתרם מהמפגשים.

שירות המבחן מתרשם כי במצבי דחק רגשיים הנאשם נוטה לפעול באימפולסיביות, ומנגד מתרשם כי על אף קשייו הנאשם הצליח לגייס כוחות לתפקוד תקין, מבטא מוטיבציה לבחינת דפוסי חשיבה והתנהגות מכשילים, והתנהגותו ותפקודו במפגשים הקבוצתיים מבטאים מחויבות ואחריות שחש כלפי התהליך הטיפולי.

שירות המבחן ממליץ על הטלת צו מבחן למשך שנה, של"צ למשך 220 שעות, מאסר מותנה, התחייבות להימנע מעבירה ופיצוי למתלונן.

הוגשה חו"ד חיובית של הממונה על עבודות שירות.

8. אני מוצא את ההסדר כמתאים עם מתחם העונש ההולם ועם הענישה הראויה, ולאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות דלעיל אני מוצא לנכון לכבדו.

לצד חומרת העבירה, והצורך בענישה מוחשית, אני מוצא כי בנסיבותיו של הנאשם, גילו הצעיר והיעדר עבר פלילי, יש לתת משקל גם לשיקול השיקום.

במסגרת טווח הענישה עליו הסכימו הצדדים אינני מוצא בנסיבותיו של הנאשם כי יש להטיל עליו ענישה ברף העליון כעתירת ב"כ המאשימה.

הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, נסיבות חייו המורכבות והקשיים המשפחתיים הביאו אותו ליציאה לעבודה לסייע למשפחתו.

לא ניתן ללמוד על דפוס אלים של הנאשם, והאירוע נחזה כחריג בהתנהגותו.

מכל האמור אני סבור כי על הענישה לכלול מאסר בפועל אשר ירוצה בעבודות שירות, למלוא התקופה האפשרית, ללא ניכוי ימי מעצר. בכך אני מוצא איזון בין הצורך בענישה בגין חומרת המעשה ותוצאתו, לבין שיקולי השיקום בעניינו של הנאשם.

בהתאם להמלצת שירות המבחן יוטל צו מבחן למשך שנה.

9. אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר בעבודות שירות - מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים. תקופת מאסרו תרוצה בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות. הובהרה לנאשם חובתו לבצע את עבודות השירות, ובמידה שלא יעשה כן ניתן יהיה להמירן בעונש מאסר בפועל, וכך גם יוכל הממונה לפי שיקול דעתו, היה וימצא קיומה של עילה לכך.

הנאשם יתייצב לתחילת ביצוע עבודות השירות ביום 16.12.2015 כאמור בחו"ד הממונה.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום יעבור על עבירת אלימות מסוג פשע.

פיצוי - הנאשם ישלם למתלונן פיצוי בסך 15,000 ש"ח. הפיצוי ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם בתוך 30 יום מהיום ויתר התשלומים מידי 30 יום לאחר מכן. התשלום יבוצע לקופת בית המשפט, וממנה יועבר למתלונן על פי פרטים שימסרו במזכירות.

ככל שקיים פיקדון לזכות הנאשם הוא יועבר לאלתר עבור הפיצוי והיתרה תשולם בחמישה תשלומים כאמור.

קנס - קנס בסך 1,000 ש"ח או מאסר למשך 5 ימים תחתיו; הקנס ישולם בתוך 90 יום מהיום.

התחייבות - הנאשם יחתום על התחייבות על סך 10,000 ש"ח, אשר יהיה עליו לשלם באם בתוך שנתיים מהיום עמוד 6

יעבור על כל עבירת אלימות מסוג פשע. היה והנאשם לא יחתום על התחייבות כאמור בתוך 7 ימים - ייאסר בגין כך למשך 10 ימים.

צו מבחן - ניתן צו מבחן ביחס לנאשם למשך שנה. הנאשם יפעל בהתאם להוראות שירות המבחן, ומובהר לו כי אי ביצוע הצו יכול ויביא להטלת ענישה נוספת.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ד' תשרי תשע"ו, 17/09/2015 במעמד הנוכחים.

יואל עדן , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מורה על ביטול צווי עיכוב יציאה מהארץ שהוצאו בתיק זה כנגד עדי תביעה 1 ו- 2.

ניתנה והודעה היום ד' תשרי תשע"ו, 17/09/2015 במעמד הנוכחים.

יואל עדן , שופט

הוקלדעלידיחנהפלקר